

til Grundlovens § 50, jeg mener den Magt, som de have paa Papiret; hvad Magt de have i Virkeligheden, have vi endnu ikke havt Leilighed til at undersøge, og det er jo tænkeligt, at dette trænger til nærmere Lovbestemmelser, for at kunne faae den fulde Gyldighed og med Lethed komme til Anvendelse. Naar man derimod, som den samme ærede Rigsdagsmand forrige Gang sagde, skulde ønske, at hvis der blev indrettet en Regnskabsret for Monarchiet, at vore Regnskabsrager da kunne blive afgjorte af denne, da vil jeg rigtignok overmaade nødtigt have, at dette skulde skee; thi med Hensyn til den Regnskabsret, som saaledes skal komme frem, veed man endnu ikke, af hvem den skal udnævnes; det er meget muligt, at den blev udnævnt af Regjeringen, men ogsaa muligt, at den blev udnævnt af Rigsraadet, og hvilke af disse to Tilfælde der end indtraadte, vilde jeg finde det lidet betryggende for Rigsdagens Betydning og Gjennemførelsen af dens Villie med Hensyn til disse Sager. Skulde Hensigten være at vælge en Regnskabsret for Kongeriget særskilt, i Lighed med den Regnskabsret, som skal indrettes for Monarchiet, da vilde jeg ogsaa finde det urigtigt, thi jeg er overbevist om, at hvis den blev saaledes indrettet, at Regjeringen skulde udnævne Medlemmerne, saa vilde den blive valgt af politiske Hensyn; den vilde komme til at bestaae af Regjeringens Tillidsmænd, de Mænd, hvem Regjeringen satte Priis paa, men er det da rimeligt, at det blev Mænd, som hørte til Oppositionen, eller i ethvert Fald til dem, der let kunde blive Opposition; vi see jo i disse Dage, hvorledes Ministeriet kan staae med en Minoritet lige overfor et Fleertal. Jeg troer derfor, at det vilde være meget lidet ønskeligt at faae en saadan Revision, at Regjeringen ved Valget af dens Medlemmer kunde gjøre sine politiske Anskuelser gjældende.

Jeg har ved disse Ytringer kun villet imødegaae Anskuelser, som vare udtalte i forrige

og i dette Møde, og udtrykke min Formening om, at en Afvigelse fra den Institution, som udtrykkelig er givet ved Grundlovens § 53, navnlig ved at ombytte den med noget Tilsvarende til det, som findes i Forfatningsloven af 2den October 1855, vilde være urigtig og stridende mod Grundlovens hele Tanke.

Ordføreren (Rosensørn): Den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Hage) har holdt et Foredrag, hvoraf en stor Deel nærmest var henvendt til Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); dette skal jeg slet ikke blande mig i, men der var en anden Deel af hans Foredrag, som hentydede paa, at den Maade, hvorpaa vor Revision er organiseret, ikke kunde anses for at være god og hensigtsmæssig, og den ærede Rigsdagsmand ønskede, at der skulde foretages en Forandring deri. Forfaavidt nu i det Hele taget Organisationen af Revisionen angaaer, saa ligger det jo rigtignok temmelig fjernt fra den endelige og sidste Behandling af det specielle Revisionsarbejde for Finantsaaret 1855—56; det maa imidlertid, da det nu engang er kommet paa Bane, være mig tilladt i nogle ganske faa Ord at sige min Mening om denne Sag. Det er navnlig blevet antydet, at man maatte ønske en Regnskabsret; jeg tilstaaer, at jeg egentlig ikke seer, hvilken Betydning man vil give en Regnskabsret ved Siden af vor Grundlovs Bestemmelse om en Revision; i Grundloven staaer det dog, at hvert Thing udvælger to lønede Revisorer, og senere foreskrives der, hvorledes disse Revisorer havde at arbejde, og hvorledes den endelige Decharge, efterat Revisionen er tilendebragt, skal gives. Heri kan der ikke skee nogen Forandring, i alle Tilfælde maatte det skee gennem en Grundlovsforandring, men naar Statsrevisionen skal vedblive at bestaae, saa seer jeg i Grunden ikke, hvilken Betydning den af det ærede Medlem omtalte Regnskabsret skal have.